

AANKONDIGINGEN.

12 per regel fr. 1.00
elk in Aankond. in Provincie-
leuws fr. 2.00
1 son en 6 d berichten fr. 3.00
Kleine Aankondigingen :
1 tot 4 regels fr. 3.50
1 regel meer fr. 0.75
meer dan één inlassching, prijs
rens akkoord.

De aankondigingen en mededeelingen
sten ons toekomen voor Donderdag
dag.

Zalig Paschen I

Er bestaat niets dat dieper het christelijk
toed ontroeft, niets dat levendiger 's
paschen zielenlevens eeft, niets dat beter
pt tot ingetrokken overweging dan sidded-
eld hopen, niets meer afdoende de buiten-
eld met haar eeuwige gewoel tot zwij-
brongt, om nog enkel te verwijlen in
rodsensgiste, dan 't evangelie van het
en, van de passie van Ons Heer, uit de
de Week, die wij dezez dagen hebben
geefde.

De H. Kerk voltrok deze week het
versingsoffer en vierde zulks in de meest
troerende plechtigheden.
leefde de wereld ook, door al de bekom-
ingen van haar zakengedooften heen, ook
wiele eerbiedig nagedacht op Hem, die
menschent tot 't uiterste heeft liefgehad?
Ve hopen het varig !

Zalig Paschen I
Jorgen viert de Kerk het feest der Heer-
ing, de groote wondergebeurtenis waar-
de Verlosser Zijne goddelijke heid heeft
vestigd en gestaan : waardoor Christus
voss de oorsprong, het beginsel van het
en te zijn.
Nezen we zulks inductig !
Paschen is het feest der Heerboorte.
Die met Christus gaat, stap niet in 't
istoris. Hij is het licht en de gebeder,
wel van den enling als van de maan-
pappij. Hij is het hart der volkeren met
m is de wereldvrede opgestaan uit 't
if.

Paschen is ook het leven der als verjeng-
natuur, de afvang van het Lenteleven.
Maanden lang ligt de aarde dood en ber-
' in haar langen winterslaap.
Daar tusschen de Lente en de heriel ver-
voert en blider glanzende de helderblauwe
enjaarslachten, de helderzilver straal, het
den zonlicht over het aardrijk en de
nsche natuur. Vrijwillig licht nu weer
'aride in haar eerste verrijzenis.
't Heeft alles.
Ook de mensch herbeve : hij, de inze van
leven en het liden en den dood van den
mensch verrijze met Hem tot een nieuw
en, het leven der gonade.
Met de verzoening, die herleving is de
giedje in de herten der zijnen wegeger-
erd : een nieuw leven begint voor hen,
n leven vol nieuwe vreugde en nieuwe
fde en nieuwe hoop.

Paschen, 't is Lente voor de natuur, het
eze Lente voor de zielen met hernieuwden
venstus.
Hij is verrijze !
Zalig weze de Paschen aan allen die ge-
oven dat Christus de Weg is en de Waar-
id en het Leven.
Aan al onze lezers. Zalig Paschen !

PAASCHAVOND.

Uit Roma vlog en hefteske.
Bespied door voo' gerechteske.
Zoo komen er voraom
De klokken bim, bom, bom...

Het kindje zoekt in 't hoveke
Hun eikes in 'n kloveke.
Al tusschen bloem en plant,
Voorzichtig' aangeland.

En 't fijna kinderhandeke
Verzamelt z'n z'n mandeke
En brengt ze blij te moe,
Het preusch naar moeder toe !

Ze staan bijeen op 't tafelke
En moeder tempert 't wafelke
Met deiers in 'n kom,
't Luidt Paschen, bim bom, bom !

De Socialisten en het Eenig Front

MET DE KOMMUNISTEN OF MET DE CHRISTEN-DEMOKRATEN ?

In den laatste tijd hebben de socialisten
zoals men weet, angstgesteld op het eenig
front van het proletariaat. Eerst hebben
zij dat b'proefd langs de kommunistische
zijde, doch daar wilde hun haring niet braden.
zoodat zij « voorloopig » van het eenig
roede front hebben afgzien. « Voorloopig ».
Inderdaad, in afwachting dat de ongeduldige
jongeren de partij der moederheid zullen
worden en de « oude priuken » zullen
verdrongen hebben. Die tijd komt langzaam
maar zeker.

De laatste politieke gebeurtenissen in ons
land hebben de socialisten op een ander
spoor gestuurd, langs hetwelk zij meenden
het eenig front van het proletariaat te ver-
wezenlijken. Zij hadden hun boontjes te
weken gelegd op het eenig front met de
christen-demokraten. En zij meenden in den
christen-demokrat Bodart, van Charleroi,
een heper en een bondgenoot gevonden te
hebben. Immers, zegde de socialist Van
Walleghem (ook van Charleroi) Bolart heeft
in Juli laatst, tijdens de revolutionaire ste-
king te Charleroi eenig front gemaakt met
de socialisten. En in de Kamer, wanneer
Bodart verleden week zijne rede hield te-
gen de regering, werd hij door de socia-
listen overladen met allen lof « Het is een
eerlijk man die spreekt », en werd hij door
citoyen Vandervelde levendig gelukt ge-
weneest.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREEL EN REDACTIE :
DRUKKERIJ COLLEE
(Naam. Maatsch.) —
HOEK DER REGULIERNWAL,
(TONGERPOORT),
TONGEREN.
Postelcaks rekening n. 84855.
Telefoon 12
Abonnementsprijs : fr. 15.00 per jaar,
Vooraf betaald,
30 centimes het nummer.
Alle toezendingen van geld, brieven en
aankondigingen, moeten franco gedaan
worden aan den uitgever.

Meenden zij dan waarschijnlijk dat de christen-
demokraten zich van de rechterzijde
gingen los scheuren om de socialisten te
volgen ? Hoe leelijk zijn zij mis geweest !
Noit kunnen of zullen de christen-demok-
raten erfrig front vormen met de socia-
listen. Onze Pauzen hebben het socialisme
veroordeeld als onverspreikbaar met den
godskinst, en citoyen Vandervelde zelf
hifit destijds klaar door dat tanden gepro-
ken, wanneer hij zegde : « Men kan niet
teerlijk socialist en katholiek zijn ».
Maar, Vandervelde is een slimme vos.
Heft hij niet het « godsdiens » in privaatzak
» uitgegeven. En nu pas schrijft hij
in het « Journal de Charleroi », dat de so-
cialisten voor de christenen of de religieuze
socialisten geen wantrouwen meer mogen
kosten.

Doch, zoo pas ook heeft het socialistisch
blad « L'Avant » du Borinage » daarop vierkant
geantwoord met het volgende :
« Het is hoog tijd dat wij krachtig de
regeren. willen wij den klerikalen gods-
dienst, opium van het volk, beloften, zijn
vergiftige grijpparmen in de arbeidersklas
te vermetigheids, zelfs in ons anti-
klerikaal Wallonia, waar hij zijn invloed tracht
te vergroeten.

« Laat ons bekennen dat wij te hard ge-
roepen hebben dat godsdiens privaatzak is.
» De godsdiens is geen privaatzak. Hij
is ook de beste steun van de kapitalistische
raaktie.
» De Katholieke Kerk is ook de bondige
noot van het militairisme, welks moordtug-
en zij zegent.
» En zijn er in onze partij nog sommige
kenners die niet willen begrijpen dat de
katholieke godsdiens de grootste vijand
van het socialisme is, dat zij dan de cijfers
der laatste verkiezingen en deze onze
groote organisaties vergelijken, en dan
zullen zij moeten erkennen dat het socialisme
niet is, naar waar de godsdiens veel te
zeigen heeft, terwijl de arbeidersklas onze
partij vertrouwen schenkt, in de Waasche
straken, waar onze partij ondanks alles anti-
klerikaal in haar wezen is gebleven.

« Wijlen wij daar voort gaan en beloven
dat deze godsdiens slang hier hare
vervoetingen aanricht, hervatten wij dan
de strijd met onze ouden, maar steeds
krachtigen knet : « A bas la calotte ! »
» Wij verstaan daardoor een ongemiddelen
strijd tegen de Kerk en de katholieke partij
en tegen al hare priesters, die den pre-
dikstoel misbruiken ».

Hoe zou dus een enig front tusschen socia-
listen en christen-demokraten mogelijk
zijn ? Dit te veronderstellen alleen, ware
de grofste belediging voor onze christene
arbeiders.
Overigens, wat voeren de socialisten in
het schied met hun enig front ? Citoyen
Delvigne heeft het op de laatste vergadering
van den Socialistischen Partijraad gezegd :
de socialisten moeten het enig front
met de christenen nastreven, om de christe-
ne arbeiders aldus in te lijven in de socia-
listische partij ! Zij zijn waarlijk « van 't
goe jaar » als zij menen dat onze christe-
ne arbeiders zoo naïef zouden zijn in die
socialistische val te loopen.

Misnoegdheid bij den Middenstaad

ALTIJD MAAR BETALEN, NOOIT JETS TREKKEN.

Het is een onbetwistbaar feit dat de Mid-
denstaander het slachtoffer is en de redder is
van de economische crisis : hij wordt de
eerste en de zwaarste getroffen door de
ontdundering der economische zaken ; en
het is ook hij die als een « troon wort uit-
geperst » door de belastingen, welke moeten
dieno tot de redding van den financieel
toestand.
Maar, de Middenstaander is niet alleen
slachtoffer en redder van 's lands economi-
schen en financieelen toestand ; hij is
bovendien : de « Frederik » van onze sociale
wetten, welke onze arbeiders ten goede ko-
men. Maar waarom maakt men bij ons van
de sociale wetten altijd klassewetten ? De
Middenstaander moet weer eens het leuven-
aardel betalen, om de uitvoering van die
wetten mogelijk te maken. Hij zelf blijft
verstoeken van de gunsten dier wetten.
Men kan begrijpen dat ambachten, ne-
ring en kleine burgers het nu worden
erg onwijn en altijd te moeten betalen, en
dat zij ten zeezste verontwaardigd zijn te zien
dat hun geld moet dienen om zoovele mis-
bruiken te financieren ». Een lezer-mid-
denstaander somt ons de volgende misbruik-
gevallen op :

- 1) Een handelaar met 20 werklieden be-
taalt ongeveer 10.000 frank per jaar als
bijdrage ten voordele van het pensioen en
de familieverzorging der werklieden, dit
nietgebetende de patroon zou kunnen
beweizen dat hij geld verliest, bij voor-
beeld, een vlahandelaar. Nooit zal hij zijn
vies duurder kunnen verkoopen, omdat de
lasten verhoogd zijn. Vandaar ontstem-
ming ;
2) Een werkgever tot onder zijne twee
werklieden een man met vier kinderen ;
deze zal familieverzorging trekken voor de
vier kinderen. De vrouw werkt in Frank-
rijk en geniet ook de helft van het « kind-
geld ». De kleine werkgever telt zes kin-

deren, bekooft niets, maar betaalt voor een
ander, die daarbij tweemaal geniet. Wie zou
er tevreden zijn ?

3) De patroon of Middenstaander werken-
de voor zijn eigen schoenmaker of smid,
enz. zal geen pensioen genieten met Staats-
rente maar een loontekende met 60.000
frank zal het pensioen bekomen. Zelfde to-
stand voor familieverzorging !

4) De cumulus, ongehoord. Een Staatsge-
pensionnaire van 18.000 fr. heeft een pen-
sioen van invaliditeit is pas 55 jaren oud,
bekomt een plaats als coörcier eener Ver-
zekerings Maatschappij en als dusdanig kan
hij genieten der familieverzorging. Midden-
staanders betaalt maar op !

5) De plaag der werkloosheid ! Misbruiken
bestaan er zeker, doch niet zoo erg,
niettemin moeten zij uitgehoeld worden bij-
zonder langs den kant der schiedlozers,
shuiswerkers, enz. Zij gaan dood, maar
ontertusschen aanvaardt zij alle slach van
« werkjes » in het gebuurte, aan prijzen
waardoor zij voor een patroon niet zouden
werken. Na het galaan werk wordt geen
factuur met zegel afgeleverd. Aldus hon-
derden zijn den Staat, van den eken kant,
en van den anderen kant, bekotten zij de
inkomsten. Intusschen kan de neringdoener
maar betalen om hen te onderhouden en om
door diezelfde den hun werk te zien afnemen.

Het is hoog tijd dat de Middenstaand om
machtig blok vormt om voortaan in alle
economische financieele en sociale ang-
legenheden zijne rechten te verdedigen.
Wanneer het om zijne belangen gaat, moet
ook hij zijn woord mede te spreken hebben.
Telkens er in ons lands sociale en economische
aangelegenheden besproken worden raad-
pleeg de regering de patroons, en arbeiders-
syndikanten, die altijd zeer hardnekkig
hunne belangen verdedigen. Dit is heel
goed. Maar zou men voortaan ook niet de
Middenstaandersorganisatie raadplegen, wan-
neer in nationale en internationale zaken
over hunne belangen wordt beslist ?

Nog over den Werkloozenstein

Het valt niet met te betwisten dat de
organisatie van den werkloozenstein, zoo-
als die in België is ingerecht, verkeerd is.
Er is thans geen ernstige controel.

Op welke wijze zou daarin kunnen
verholpen worden ?

In Frankrijk en Duitschland heeft men
den werkloozenstein niet toevertrouwd,
zoodat hier, aan de Syndikaten, doch aan de
gemeenten. En dat is logischer. In die lan-
den moet de steun verhoed worden door
de gemeenten en de Staat komt slechts
tusschen « ter vorm van toelagen. Die toel-
agen verschillen van 60 tot 90 p. h. van
den verhoeden steun. Doch bij onze Zuider-
buren worden te slechts verstrekt ge-
durende 120 dagen per jaar. Voor het over-
rige hebben de gemeenten zelf te zorgen.

Welk is het gevolg hiervan ? Dat de ge-
meenten een strenge controel uitoefenen
op degenen die zich aanmelden voor onder-
stand. Het ligt voor de hand dat alle ge-
meentelijke controel hondermaal doemati-
ger is dan een Staatcontroel, vermits de
gemeentelijke diensten zich ter plaatse be-
vinden. In landelijke gemeenten komt naast
emieder den waren toestand der werklo-
zen. Degeen die middelen van bestaan heb-
ben zouden het zelfs niet aandurven zich
voor steun aan te bieden.

Het Fransche da ook het Duitsche stel-
sel hebben zoo dit voordeel, dat niet al-
leen de verzekerde werklieden, doch ook de
niet-verzekerde zich bij den gemeentelijken
dienst van hulpverlening kunnen aanmel-
den.

In het voorsel hetwelk door M. Carton
(Doornik) in de vergadering der katholieke
kringen werd uitgeroep, zegt deze onge-
veer hetzelfde : « Bij de uitdeeling der
steunbedragen mag men rekening houden met
de bekende organisaties (syndikaten) doch
de gemeentelijke overheden moeten bij den
controel belang hebben ». Op welke manier
dit belang moet opgevekt worden, zegt de
heer Carton niet. Doch wat menen dat de
gemeenten dan allen een ernstig toezicht
zullen houden, wanneer hun eigen geïmid-
delen op het spel staan.

Indien het geld van Brussel komt zal het
hun weinig schelen dat sommigen hunner
dorpsgemeenten ongewettigd gesteund wor-
den. Intuïtief, hoe meer geld er in de
gemeente komt, hoe beter, zullen sommigen
misschien wel zeggen.

Welk bedrag moet men uitketen ? —
Een andere kwestie is die van het bedrag
der steunverlening. Niemand geloof ik
zal ons tegenspreken, wanneer wij beweren
dat de werkloos niet zooveel mag ontvan-
gen als degeene die werkt. Men zou noodlot-
tige resultaten bereiken, indien men anders
zou handelen. Wanneer het dagloon in een
streek vijfzig frank bedraagt, zou het ook
niet loesig zijn den werkloos 45 frank te
geven, daar veen dan liever werkloos zou-
den blijven.

Op die wijze zou de ledigheid aangemoed-
igd worden. De werkloos die van der ken-
merken is van den Belg, zou langzamer-
hand verloren gaan. Dit zou met den tijd
de verdestelste gevolgen hebben voor de
volksraad en de nationale economie.
Er moet dus een redelijk verschil bestaan
tusschen het werkloos der steun en het
steungeld.
Op dit punt wederom heeft men in ons

land verkeerd gedaan.
We zegden hooger dat de Fransche reger-
ing slechts hulp verleent voor 120 dagen ;
doch geturende dien beperkten tijd wordt
slechts een toelage die de helft vertegen-
woordigt van het loon, verhoed.

In België intogendek geeft men 68 p. h.
of z. fr. 75 p. h.

Uit bovenstaande blijkt dat het stelsel
zif in ons land slecht ineen gaat is. Een-
wiler is bereid de behoeftige werklozen
te steunen, zoodat de christelike en men-
schelijke solidariteit dit gebiedt. Doch wan-
neer men vaststelt dat 's lands financien
door een verkeerd stelsel ontvrecht worden
kan men slechts den wensch uiten, dat de
christen democraten in 't vervolg, blij-
ken zullen geven van meer werkelijheidszin.
Zij weten toch dat het de allerste plicht
is voor een minister van financien het even-
wicht in de begroeting te behouden, zoodat
hier werd uitgeroep. Verleken jaar heeft
de werkloozenstein een bedrag gevraagd van
1.024.532.614 frank.

Meer dan een miljard dus.
Andersz kunnen genoemde demokraten
niet zoolkenen, dat de werklozen steun ont-
vangen, dien zij, zoodat in hooger vermeldde
gevallen niet noodig hebben, terwijl ander-
z menschen onder den last der takken be-
zwijken.

Geen regeringsvoorschotten meer aan
provincies en gemeenten. — Men weet dat
de regering beslist heeft dat zij vanaf 1
Mei aanstaand geen voorschotten meer zal
verleenen aan de provincies en de gemeen-
ten, tot u toeroering van de toelagen aan de
werklozen. De provincies en de gemeenten
kunnen vanaf 1 Mei hun plan trekken en
hunne vrijgevigheid met het geld van de
regering stop zetten. Wilja zij hunne
werklozen nog toelaven verketen boven
de verzoelingen van het Krisisdans, dan
moeten zij op zelf maar voor zorgen, daar-
voor hun eegen inkomsten het noodige
geld te vinden.

Het is te begrijpen dat deze beslissing
in sommige provincies en in vele gemeenten
onrust heeft verwekt. Ook is het verzet
niet uit gebleven en dagelijks regent het
protestbrievchen in de ministers.

Dinsdag morgen ontvingen MM. de Broqueville
en Jaspas eene afvaardiging man-
datarissen der provincie Antwerpen : de sena-
tores MM. Lison en Vermeert, de be-
standige afgevaardigden MM. Vandervinden,
Clerckx, Van de Kieboom en Dirksen.

De werkloosheid drukt loodzwaar op de
provincie Antwerpen, die maar 11 p. e. van
de landsverdeling telt, maar 30 p. e. van de
werkloosheidslasten moet dragen. Deze
lasten zouden moeten het lood worden in ver-
houding met het bevolkingsgetal. De Mi-
nisters hebben behoed deze kwestie gun-
stig te onderzoeken.

MM. de Broqueville en Jaspas ontvingen
vervolgens eene socialistische afvaardiging,
welke kwam vragen dat de regering zou
voortgaan met de voorschotten te verleen-
en. De Ministers hebben dit bevestigd ge-
weigerd.

De afvaardiging stelde dan voor een Ge-
meentelijk Fonds op te richten, dat ge-
deeld zou verspreid worden door al de gemeen-
ten. Dit fonds zou per compensatie de bij-
slagen uithetaken. Want, er zijn steden en
gemeenten die in werelde verkeeren in ero-
te inkomsten hebben, terwijl anderen niet
meer weten van welk hout pijlen te ma-
ken. De regering zal dit voorstel onder-
zoeken.

BUITENLAND

FRANKRIJK.

Vreeselijk einde van een meisje.—DOOR
HAAR MOEDER LEVEND IN EEN RE-
GENPUT GEWORPEN. — Dinsdag is veer
het assisshof te Lyon verscheen de vrouw
Louise Duroezet, beschuldigd van moord op
haar dochtertje, Marie-Louise.

Louise Duroezet was te Lyon in dienst
van brave geteligen en had op de tram
kennis gemaakt met een man. Zij werd na-
delig moeder. De man was niets getrouwd.
Het kind Marie-Louise werd in een gesticht
geplaatst.

Alsdan maakte de vrouw kennis met Du-
roezet met wien zij trouwde, alhoewel zij
tweintig jaar jonger was dan hij. Na een
paar jaren werd zij opnieuw moeder en
toen haar man stierf was dit tweede kind,
Marguerite, achtien maanden.

Dit kind verkooft zij en op zekeren dag
is zij naar het gesticht gegaan om opnieuw
Marie-Louise bij haar te nemen. Thuis ge-
komen, heeft zij het ongelukkig kind, dat
steeds bang van haar moeder was en al
schreevende van de zusters afscheid had ge-
nomen levend in den regenput geworpen
van de hoede, die zij van haar man had ge-
erfd.

Het lijkje werd enkele maanden later
ontdekt door haar koozin, die wou zien hoe
het kwam dat het water zo'n stank ver-
spreidde.

Zij bekende alsdan het feit en ook dat
zij nog het kind had hooverschreeven toen
het reeds in den put lag. Het meisje heeft
een akelige einde gehad.

daarna overleed. Zij zou dan haar tegen-
woordigheid van geest verloorp hebben en
het lijkje in den waterput hebben gewor-
pen.

Toch het kind werd gedood was het reeds
acht jaar oud.

De jury heeft op al de vragen bevestigend
geantwoord.
Het hof heeft daarna de beschuldigde
veroordeeld tot de doodstraf.

De levensredder van Napoleon. —
Frankrijk heeft opnieuw betaald voor het
redden van het leven van Napoleon. Voor
deze edelmooisge daad, die 128 jaar gele-
den in den slag van Austerlitz ten uitvoer
is gebracht, heeft Frankrijk in totaal reeds
128.000 fr. uitgekeerd.

Toen een Duitsch korporaal, Franz Spohn,
in 1805 Napoleon's leven reddde, kende de
keizer aan zijn redder en diens nakome-
lingen een jaarlijksch pensioen toe, waar-
van het bedrag bij de wet op 1000 fr. werd
vastgesteld te betalen in twee halfjaar-
lijkse termijnen.

Dit jaar is dit pensioen uitgekeerd aan
den Duitschen beekhouwer Ludwig Ger-
vinde van de erfgemaak van Franz Spohn.

Slechts tweemaal is het pensioen niet uit-
gekeerd, n. l. gedurende den oorlog van 1870
op gedurende den wereldoorlog. In 1927
werden echter de achterstallige termijnen
van den oorlog betaald.

CANADA.

Aanslagen op de katholieke kerken. —
Alle katholieke kerken van Quebec worden
thans door politieagenten en vrijwilligers
bewaakt. In de laatste weken zijn zoovele
kerken in vlammen opgegaan, dat er vol-
strekt zeker brandstichters aan het werk
zijn geweest.

Verleden Maand brak brand uit in de
Metropolitankerk van St-James. Dank zij
het snelle optreden der brandweer werd
geen belangrijke schade aangericht. De
verloze week werd de kerk van St-Jacques,
een der belangrijkste historische gebouwen
in Montreal door het vuur verwoest. De
schadig bedrag ongeveer 500.000 dollar :
In verband met dezen brand zijn eene
vruw en een man aangehouden, in den
loop van 6 maanden zijn er 5 kerken in de
provincie Quebec afgebrand. Het totale
verlies, dat door kerkenbrand in een jaar tijd
veroorzaakt werd, wordt op één miljoen
dollar geschat.

Reeds jarenlang worden voortdurend in
Canada katholieke kerken en andere gebou-
wen in brand gestoken.

Het begon in 1922. Er brak toen brand
uit in de Basiliek van Sainte Anne te Que-
bec, het klooster van Notre Dame te Mon-
treal, het St-Bonifacius College en de O.
L. Vrouwekerk te Quebec en de kerk van
St-Thomas te Lesfleurs.

Het volgende jaar gingen het klooster van
den Goeden Herder, te Quebec en de
Drievaldighedkerk te Montreal in vlam-
men op.

Bij een brand in het Mississinuis van Beau-
vais te Saskatchewan in 1927 kwamen eene
zuster en 28 wezen in de vlammen om.

Hetzelfde jaar verloor nog 40 menschen
hun leven bij den brand van het zek-nhuis
van St-Charles te Quebec. In dezelfde week
werd de Academie van St-Johannes Berch-
mans te Quebec door het vuur verwoest.

In z's weken zijn zif de kerken van
St-Johannes Baptis en St-Joseph in Ottawa,
alsmede die van St-Denis, te Montreal tot
den grond toe afgebrand.

RUSLAND.

Een negerloer. — In een van de meest
woest gebieden van den Kaukasus is een
negerloer ontdekt, waarvan men tot herte-
toe nooit het bestaan vermoed had. Het is
dan ook heel toevallig dat een reiziger, die
zich in die woestijn gewaagd had, tot de
ontdekking kwam dat er daar eene zwarte
bevolking huide. De man had niet te klagen
over de ontvangst die hem ten deel viel,
daar de negers volstrekt geene vijandige
inzichten tegen hem koesterden.

De negers leiden een zeer primitief leven.
Zij gaan op de vischvangst of op de jacht,
terwijl de vrouwen den grond bewerken en
zorgen voor den ogst. Naar te Moskou ver-
teeld wordt, zouden de zwarten afstamme-
lingen zijn van de slaven, die door de edelen
uit Georgia over honderden jaren ge-
vocht werden op de slavemarkt te Stam-
boel. Er wordt ook nog beweerd dat des-
tijds een slavenschip vergaan is op de kust
van de Zwarte Zee. De slaven die zich had-
den weten te redden zouden de thans nog
bestaande kolonie gesticht hebben.

ENGLAND.

Een wijze uitspraak. — In Engelsche bla-
den wordt er wel eens melding gemaakt van
het feit dat rijke protestanten, gelieven
door hun haat tegen het Roomsche Katho-
lieke Geloof, door een testament erfgemaak
uitsluiten die toe van het Roomsche Katho-
lieke Kerk zijn overgegaan.

rechter heeft geoordeeld dat die testaments-
bepaling van geen waarde is omdat ze de
ouders er toe zou aanzetten hun plicht niet
te doen.

Het is de plicht der ouders — besloot
rechter Bennett — hun zonen het gods-
dienstonderricht te verschaffen, zonder be-
invloed te wezen door bevestigingen van
winst. Da ouders moeten handelen om het
godstelijk goed hunner kinderen en zich
niet door bijbedoelingen laten gidsiden.

Wanneer er moest beslist worden, in voor-
komend geval, welk godsdiensonderricht
er aan de kinderen d'inde gegeven te wor-
den dan zou het mogelijk zijn dat men zich
liet beïnvloeden door de bepalingen in kwes-
te van het testament om geene materieske
schade te lijden.

— Een merkwaardig vliegtuiggeval. — Een
merkwaardig vliegtuiggeval, dat wonder-
baarlijk goed is afgelopen, heeft zich bij
Littlehampton voorgedaan.

Majoor-vlieger W. Helmore, die voorne-
mens is met Sir Alan Cobham een vliegtocht
zonder tussenlanding te ondernemen van
Engeland naar Australië, nam provi-met
het bijvullen van benzine in de lucht. De
proef werd genomen boven de zee tusschen
Littlehampton en Bognor. Cobham vloog
met zijn toestel over dat van Helmore heen
en liet een touw zakken, waaraan een benz-
necibus verbonden was. De afstand tus-
schen beide vliegtuigen was tusschen de
zee en negen meter.

Ten Cobham het touw had laten zakken,
manoeuvree Helmore zoo, dat zijn meka-
nisch er grijpen kon. Dit lukte, doch plot-
seling moest de man het touw los laten,
dat naar achteren schoot en zich vastkro-
kelde rond den staart van Helmore's to-
estel, schiet dadelijk met den neus om-
lag en blifft zoo wel een minuut hangen.
Ten brak het touw, Helmore's toestel plof-
te als een steen onmlaz, maar hij wist het
nog tijdig ongeveer 50 m. boven het zee-
vlak op te vangen en weer in rechten stand
te brengen.

VATIKAANSTAD.

De Duitche staatsleden ten Vaticane. —
Heren van Papen en Gorng werden Woens-
dag morgen door den H. Vader ontvangen.
Hier en mevr. von Papen, vergezeld door
hoor Kleo, raadshoer bij het Duitche ge-
zantschap bij den Heiligen Stoel, werden
bij hunne aankomst ontvangen met de eef
aan hun rang verschuldigd. Ze werden on-
middellijk bij den Paus binnengelod.

Heer Gorng en zijn aide-de-camp, kapitein
Kollner, zijn een half uur later geko-
men. De eerste secretaris der ambassade
vergeede hen.

De gesprekken welke heer von Papen met
den cardinaal-staatssecretaris gehad heeft
voorloer door den Paus ontvangen te wor-
den, doen veronderstellen, dat al de vraag-
stukken der Hitlerregering en den H.
Stoel betreffende, aangebracht werden.

Het vraagstuk heeft een ander uit-
komst sinds de centralisatie welke zich
in Duitschland in de laatste dagen vol-
trokken heeft.

De concordaten van Pruisen, Beieren en
Baden, die het werk waren van cardinaal
Paecl zelf, gaan het grootste gedeelte van
de katholieke bevolking in Duitschland aan.
Da moelijkheid van een concordaat voor
het Reich kwam hier uit voort, dat soort-
gelijke accord tot de bevestiging van de
wetgeving der landen behoorde. Nu die moe-
lijkheid uit den weg is, moet het treffen
van een concordaat voor het gansche Reich
gemakkelijker maken.

Waarschijnlijk heeft von Papen dien to-
estand met cardinaal Ussalli besproken.
In de Duitche middens gaat men echter
voort met te bevestigen, dat het kernpunt
van de besprekingen daar niet geleeg is,
doch dat het vooral zal gegaan hebben over
de organisatie van de katholieke parti, en in
Duitschland.

FRANJE.

Nieuwe homanslag in een kerk. — Naar
de correspondent van « El Debate » uit
Vevila meldt, is in de kerk van Dos Her-
nandas een bom ontploft, op het oogenblik
dat zich een groot aantal geloovigen in het
kerkgebouw bevonden. De ontploffing ver-
oorzaakte een ontzettende pijnik. Verschei-
den vrouwen vielen in wanj. Persoonlijke
ongelukken kwamen echter, wonder boven
wonder, niet voor.

In Valencia hebben onbekende daders een
groot kruisbeeld dat in de nabijheid van
de kerk was opgesteld, geheel vernield.

Naar « El Debate » uit Bilbao vernemt,
heeft de voorzitter van de commissie van
Openbaar Onderwijs van deze stad mede-
gedeld, dat op het oogenblik in Bilbao
10.000 kinderen geen school bezoeken.

Om het schoolvraagstuk op te lossen, zal
een bedrag van tien miljoen peseta's noodig
zijn.

De religieuze ouden geven op het oogen-
blik te Bilbao onderricht aan 7000 kind-
ren, welke echter wegens de congregatie-
wet binnenkort eveneens van alle onder-
wijs zullen verstoken zijn, zoodat dan het
aantal niet schoolgaande kinderen 17.000
zal bedragen.

De straten van Cordova met spijkertjes
bezaaid. — Te Cordova is het bakkersper-
soneel in staking gegaan en heeft, teneinde
de taxi-chauffeurs tot een sympathie-sta-
king te bewegen, de hoofdstraten der stad
bestrooid met miljoenen spijkertjes, waar-
door alle autoverkeer vrijwel onmogelijk
is geworden.